

Algemene Raad-Verzoek goedkeuring patronaat.

Het verloop van de procedure

Bij brief van 17 september 1997 heeft Mr. X, verder te noemen appellant, de Raad van Toezicht in het arrondissement Y, verder te noemen de Raad van Toezicht, verzocht om de goedkeuring van het patronaat van verzoeker over Mr. X. De Raad van Toezicht heeft het verzoek van appellant bij besluit van 24 oktober 1997 afgewezen.

De Algemene Raad heeft belanghebbenden conform artikel 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare hoorzitting heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van appellant en Mr. X. Namens de Raad van Toezicht was bij de hoorzitting aanwezig mevrouw Mr. M. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht heeft de volgende overwegingen aan zijn oordeel ten grondslag gelegd.

De Raad van Toezicht heeft onvoldoende vertrouwen in een behoorlijke opleiding van Mr. X door appellant op grond van de elf klachten over zijn optreden sinds oktober 1993 door de deken in behandeling zijn genomen. Tijdens de hoorzitting wordt dit standpunt door de Raad van Toezicht nader toegelicht. De afwijzing van het patronaat is gebaseerd op het gedrag van appellant als advocaat en dus niet alleen op de genoemde klachten als zodanig. De Raad van Toezicht is van mening dat appellant onvoldoende blijk van inzicht in zijn eigen functioneren heeft. Niet te verwachten is dat appellant aan Mr. X de feitelijke begeleiding kan geven die hem tot een zorgvuldig optredend advocaat zullen maken. Ook is niet te verwachten dat anderen grote invloed op de opleiding zullen (kunnen) uitoefenen.

Het standpunt van appellant

Naar het oordeel van appellant heeft de Raad van Toezicht voor zijn beslissing gronden in aanmerking genomen die niet in de Advocatenwet en de Stageverordening zijn opgenomen. Subsidiair betwist appellant de juistheid van de gronden op de volgende punten.

Appellant meent dat de Raad van Toezicht het oordeel, dat hij onvoldoende inzicht heeft in zijn eigen functioneren, niet naar behoren gemotiveerd heeft. Tevens ontkent hij dat er sprake is van onvoldoende invloed op de opleiding van Mr. X is door anderen dan de patroon. Appellant betwist de inhoud van een aantal klachten die tegen hem zijn ingediend. Eveneens is appellant het niet eens met het feit dat de Raad van Toezicht tegen hem geuite bezwaren vanuit de rechterlijke macht in zijn oordeel heeft betrokken.

Daarnaast beroept appellant zich op het ne bis in idem beginsel. Hij is van oordeel dat de Raad van Toezicht de goedkeuring van het patronaat niet mocht weigeren op grond van feiten waarvoor hem al tuchtrechtelijke maatregelen zijn opgelegd.

Appellant stelt dat de Raad van Toezicht misbruik maakt van zijn bevoegdheid door op

deze wijze kantooruitbreiding onmogelijk te maken. De Raad van Toezicht handelt in strijd met artikel 1 van de Grondwet door de familierechtelijke relatie tussen appellant en Mr.X in zijn oordeel te betrekken. Ten slotte voert appellant aan dat er geen ander patronaat te vinden is voor Mr. X.

Het oordeel van de Algemene Raad

De ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is tijdig ingediend, immers binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van de Raad van Toezicht van 24 oktober aan appellant bekend is gemaakt.

De waardering van de feiten

De strekking van artikel 4 Stageverordening, waarin aan de Raad van Toezicht de bevoegdheid is toegekend om het patronaat goed te keuren, bestaat erin dat wordt nagegaan of de opleiding van de stagiaire door de beoogde patroon gewaarborgd is. De Raad van Toezicht heeft zijn bevoegdheid niet overschreden door ook klachten over en bezwaren tegen het gedrag van appellant als advocaat in aanmerking te nemen bij de beoordeling van het patronaat.

De afwijzing van het patronaat is niet alleen gebaseerd op de klachten die tegen appellant zijn ingediend, maar op het gedrag van appellant als advocaat in ruime zin. Het door appellant aangevraagde patronaat is niet met voldoende waarborgen omkleed om te garanderen dat Mr. X de feitelijke begeleiding krijgt die deze tot een zorgvuldig optredend advocaat maken. De Algemene Raad acht het oordeel van de Raad van Toezicht dan ook juist.

Relevant is in dit verband dat Mr. X alleen door appellant opgeleid zou worden. Er is op het kantoor geen andere advocaat die in de dagelijkse praktijk invloed op de opleiding van Mr. X kan uitoefenen. De activiteiten die appellant aanmerkt als invloed van anderen dan de patroon op de opleiding van Mr X, worden verplicht gesteld in de Advocatenwet, de Stageverordening en in de plaatselijke stagereglementen. Deze activiteiten kunnen niet in de plaats gesteld worden van de begeleiding op het kantoor zelf. Zij beogen de stagiaire naast de opleiding op het kantoor in aanraking te laten komen met andere aspecten die van belang kunnen zijn voor het goed functioneren als advocaat.

Op grond van het bovenstaande wordt het beroep ongegrond verklaard.

De overige gronden die door appellant in zijn beroepsschrift worden aangevoerd worden hieronder volledigheidshalve besproken. Appellant betoogt dat de Raad van Toezicht zijn oordeel niet (gedeeltelijk) mag baseren op niet nader omschreven bezwaren vanuit de rechterlijke macht. Het betreft hier niet formeel ingediende klachten. In de regel zal het zo zijn dat een oordeel over de kwaliteit van een patronaat (onvoldoende vertrouwen) dat alléén gebaseerd is op dergelijke niet nader omschreven bezwaren onvoldoende grondslag heeft. In dit geval echter worden de bezwaren gewogen als onderdeel van het gedrag van appellant in ruime zin. Niet gesteld kan worden dat de Raad van Toezicht zijn beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd doordat geen onderzoek is gedaan onder advocaten en

rechters die geen klachten hebben ingediend. De Raad van Toezicht baseert zich op een reeks van vergelijkbare klachten en de passages uit de beslissingen van de Raad van Discipline. Het gedrag van verweerder dient als structureel te worden aangemerkt. De beslissingen van de Raad van Discipline vormen een voldoende objectieve grondslag voor een oordeel over het optreden van appellant.

Het oordeel van de Raad van Toezicht dat appellant onvoldoende inzicht heeft in zijn eigen functioneren en in de onbetamelijkheid van zijn gedrag is daarmee dus voldoende gemotiveerd. De weigering van de goedkeuring van het patronaat door de Raad van Toezicht is niet aan te merken als vorm van straf. Het besluit is gebaseerd op het ontbreken van vertrouwen in een goede opleiding door appellant. Een beroep op het ne bis in idem beginsel kan niet slagen, omdat, wat er zij van de vraag of dit beginsel in casu gelding toekomt, niet van gelijke of vergelijkbare situaties sprake is.

De Raad van Toezicht heeft zijn bevoegdheid niet aangewend/misbruikt om het kantoor van appellant in omvang te beperken. Het is appellant wel toegestaan om zijn kantoor uit te breiden, echter niet door het opleiden van een stagiaire, zoals aan de Raad van Toezicht voorgelegd. De Raad van Toezicht heeft in redelijkheid de familierelatie waarin appellant jegens mr. X staat mee mogen laten wegen bij het antwoord op de vraag of, en zo ja in welke mate anderen dan appellant invloed op de praktijkvoering van mr X zullen kunnen uitoefenen. De Raad van Toezicht heeft daardoor geen inbreuk gemaakt op artikel 1 van de Grondwet.

Ten slotte vormt de eventuele onmogelijkheid voor Mr X om ander patronaat in de regio Y te vinden geen factor die kan meebrengen dat het patronaat van appellant over mr. X alsnog behoort te worden goedgekeurd.

Op grond van het vorenstaande dient te worden beslist als volgt:
De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant ongegrond.